

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/345 AL COMISIEI**din 14 noiembrie 2017****de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile metodologiei de evaluare a valorii activelor și pasivelor instituțiilor sau ale entităților****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții ⁽¹⁾, în special articolul 36 alineatul (15),

întrucât:

- (1) Într-un scenariu de rezoluție, este important să se facă distincția între, pe de o parte, o evaluare inițială, care analizează dacă au fost îndeplinite condițiile pentru reducerea valorii contabile și pentru conversia instrumentelor de capital sau condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție, și, pe de altă parte, o evaluare ulterioară, care constituie baza pentru decizia de a aplica unul sau mai multe instrumente de rezoluție. În ceea ce privește evaluarea inițială, este adecvat să se asigure faptul că, atunci când se stabilește dacă sunt sau nu îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție sau pentru reducerea valorii contabile ori pentru conversia instrumentelor de capital, se efectuează o evaluare corectă și realistă a activelor și pasivelor entității respective. În ceea ce privește evaluarea ulterioară, care va fundamenta decizia privind măsurile de rezoluție, este important să se asigure faptul că evaluarea activelor și pasivelor entității respective, care determină alegerea măsurii de rezoluție și amploarea eventualei reduceri a valorii contabile sau conversii a instrumentelor de capital care sunt pe punctul de a deveni neviabile, se bazează pe ipoteze corecte, prudente și realiste.
- (2) Pentru ca evaluarea să fie corectă, prudentă și realistă, este important ca aceasta să estimeze impactul evenimentelor înainte de întreprinderea oricărei măsuri de rezoluție sau înainte de exercitarea competenței de a reduce valoarea contabilă sau de a efectua conversia instrumentelor de capital care sunt pe punctul de a deveni neviabile, precum și impactul diferitelor măsuri pe care le-ar putea lua autoritatea de rezoluție.
- (3) Evaluatorul ar trebui să aibă acces la toate sursele relevante de informații și de expertiză, cum ar fi evidențele interne, sistemele și modelele instituției. Autoritatea de rezoluție ar trebui să analizeze, în cadrul evaluărilor posibilităților de rezoluție efectuate în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/59/UE, dacă sistemele și capacitățile interne sunt în măsură să sprijine evaluările realizate în contextul rezoluției. Evaluatorului ar trebui să i se permită, de asemenea, să încheie contracte prin care să beneficieze de consiliere de specialitate sau de expertiză. Disponibilitatea consilierii de specialitate sau a expertizei ar putea fi relevantă, de exemplu, pentru pregătirea unei estimări a diferenței de tratament, în temeiul articolului 36 alineatul (8) din Directiva 2014/59/UE. Autoritatea de rezoluție ar trebui, prin urmare, să se asigure că evaluatorul are acces fie la o listă cu toate creanțele, inclusiv creanțele potențiale deținute împotriva entității și clasificate în funcție de drepturile și de rangul de prioritate a acestora în cadrul procedurii obișnuite de insolvență, fie la expertiza juridică adecvată pentru întocmirea unei astfel de liste.
- (4) Stabilirea faptului că o entitate este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibilă de a intra în dificultate majoră se poate face fie de către autoritatea competentă, fie de către autoritatea de rezoluție, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/59/UE. Pentru a stabili dacă o instituție este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibilă de a intra în dificultate majoră, autoritatea competentă ar trebui să ia în considerare evaluarea prevăzută în capitolul II din prezentul regulament, atunci când aceasta este deja disponibilă, și orientările elaborate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în temeiul articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE, care au scopul de a promova convergența practicilor utilizate pentru determinarea acestei condiții necesare pentru declanșarea procedurii de rezoluție.
- (5) Evaluările al căror scop este de a fundamenta stabilirea de către autoritatea competentă sau de către autoritatea de rezoluție a faptului că sunt îndeplinite sau nu condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție sau condițiile pentru reducerea valorii contabile ori pentru conversia instrumentelor de capital ar trebui să fie consecvente cu cadrul contabil și cu cadrul de reglementare prudentială aplicabile. Cu toate acestea, evaluatorul ar trebui să se poată abate de la ipotezele formulate de către conducerea entității pe baza cărora sunt întocmite situațiile

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

financiare, în măsura în care o astfel de abatere este consecventă cu cadrul contabil și cu cadrul de reglementare prudențială aplicabile. Atunci când se abate de la ipotezele respective, evaluarea ar trebui să fie fundamentată pe cele mai bune informații disponibile și să fie consecventă cu orientările existente în materie de supraveghere sau cu alte surse de interpretare a standardelor contabile, care să se bucure de o largă recunoaștere, astfel încât să prezinte corect și realist poziția financiară a entității.

- (6) Este adecvat să se instituie norme care să asigure faptul că evaluările ce au scopul de a fundamenta alegerea și caracteristicile măsurilor de rezoluție sau măsura în care se va efectua reducerea valorii contabile ori conversia instrumentelor de capital care sunt pe punctul de a deveni neviabile sunt corecte, prudente și realiste, pentru ca toate pierderile să fie recunoscute integral în momentul aplicării instrumentelor de rezoluție sau al exercitării competenței de reducere a valorii contabile ori de conversie a instrumentelor de capital relevante. Ar trebui să se aleagă baza de evaluare cea mai adecvată (valoarea de păstrare sau valoarea de cesiune) pentru fiecare măsură de rezoluție avută în vedere de către autoritatea de rezoluție.
- (7) Este adecvat ca evaluările al căror scop este de a fundamenta alegerea și caracteristicile măsurilor de rezoluție sau măsura în care se va efectua reducerea valorii contabile ori conversia instrumentelor de capital care sunt pe punctul de a deveni neviabile să evalueze valoarea economică, și nu valoarea contabilă. Evaluările respective ar trebui să ia în calcul valoarea actualizată a fluxurilor de numerar la care entitatea se poate aștepta în mod rezonabil, chiar și în cazul în care un astfel de lucru presupune abaterea de la cadrul contabil sau de la cadrul de evaluare prudențială.
- (8) Evaluările al căror scop este de a fundamenta alegerea și caracteristicile măsurilor de rezoluție ar trebui să reflecte faptul că se pot înregistra fluxuri de numerar din păstrarea în continuare a activelor, însă ar trebui să țină seama de efectele potențiale ale rezoluției asupra viitoarelor fluxuri de numerar și de ipoteze corecte, prudente și realiste cu privire la ratele de nerambursare și la gravitatea pierderilor. De asemenea, pentru a determina valoarea, în fonduri proprii, a acțiunilor după conversie evaluatorul ar trebui să poată lua în considerare așteptări rezonabile în ceea ce privește valoarea francizei.
- (9) Alternativ, atunci când entitatea nu are capacitatea de a păstra activele sau cesiunea acestora este considerată necesară sau adecvată pentru a se atinge obiectivele rezoluției, evaluarea ar trebui să reflecte faptul că fluxurile de numerar respective pot proveni din cesiunea de active, de pasive sau de linii de activitate, evaluate pe o anumită perioadă de cesiune.
- (10) Valoarea de cesiune ar trebui înțeleasă, în general, ca fiind echivalentă cu prețul de piață observabil care ar putea fi obținut pe piață pentru un anumit activ sau grup de active și poate reflecta un discount care să fie adecvat, ținând cont de valoarea activelor care fac obiectul transferului. Cu toate acestea, evaluatorul ar trebui să poată, atunci când este adecvat, având în vedere măsurile care trebuie întreprinse în cadrul schemei de rezoluție, să stabilească valoarea de cesiune prin aplicarea unei reduceri la prețul de piață observabil, astfel încât acesta să reflecte o eventuală vânzare accelerată. Atunci când activele nu au o piață lichidă, valoarea de cesiune ar trebui stabilită prin referire la prețurile observabile pe piețele pe care se tranzacționează active similare sau la modele de calcul ce utilizează parametri de piață observabili, discounturile aplicate pentru lipsa de lichiditate fiind reflectate în mod adecvat. Atunci când se are în vedere vânzarea activității sau utilizarea instrumentului instituției-punte, la stabilirea valorii de cesiune se pot lua în considerare așteptări rezonabile în ceea ce privește valoarea de cesiune.
- (11) Pentru a asigura consecvența între calcularea, prevăzută la articolul 36 alineatul (8) din Directiva 2014/59/UE, a tratamentului estimat pe care ar fi fost de așteptat să îl primească acționarii și fiecare clasă de creditori în cazul în care instituția sau entitatea ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, pe de o parte, și evaluarea efectuată după aplicarea procedurii de rezoluție în temeiul articolului 74 din directiva menționată anterior, pe de altă parte, este important ca evaluatorul să utilizeze criteriile stabilite pentru evaluarea respectivă, atunci când este cazul.
- (12) Evaluarea provizorie efectuată în temeiul articolului 36 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE, care va sta la baza deciziei referitoare la adoptarea măsurii de rezoluție adecvate, ar trebui să includă o rezervă, care să servească la aproximarea cuantumului pierderilor suplimentare. Calculul cuantumului rezervei respective ar trebui să se bazeze pe o evaluare corectă, prudentă și realistă a pierderilor suplimentare în cauză. Deciziile și ipotezele care stau la baza calculului rezervei ar trebui explicate și justificate în mod corespunzător în raportul de evaluare.
- (13) În ceea ce privește evaluarea menționată la articolul 36 alineatul (15) literele (a) și (c) din Directiva 2014/59/UE, evaluatorul ar trebui să explice și să justifice principalele ipoteze și incertitudini, precum și sensibilitatea evaluării la aceste ipoteze și incertitudini. În cazul în care evaluatorul are cunoștință de existența unor diferențe semnificative între ipotezele utilizate în evaluare și cele care stau la baza informațiilor contabile sau în materie de reglementare, acesta ar trebui să le includă în raportul de evaluare. În raportul respectiv, evaluatorul ar trebui să includă și orice informație conexă suplimentară care, în opinia sa, ar fi utilă autorității de rezoluție.

- (14) Criteriile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie stabilite exclusiv pentru efectuarea de evaluări în temeiul articolului 36 din Directiva 2014/59/UE. Aceste criterii nu pot înlocui sau modifica principiile și standardele contabile sau cadrul de reglementare prudențială care se aplică entităților în alte contexte decât cel al rezoluției. Cu toate acestea, ar trebui ca informațiile care rezultă în urma evaluării să poată fi folosite pentru a se identifica eventualele aplicări necorespunzătoare de către entitate a standardelor contabile sau a cadrului de reglementare prudențială sau pentru a se stabili existența unor modificări ale politicilor contabile ale entității ori ale ipotezelor sau judecăților de valoare utilizate la evaluarea activelor și pasivelor. Aceste circumstanțe ar trebui luate în considerare, de exemplu, la pregătirea bilanțului actualizat, în temeiul articolului 36 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE. În acest scop, evaluatorul ar trebui să furnizeze explicații adecvate cu privire la diferențele dintre bilanțul existent și cel actualizat.
- (15) Prezentul regulament are la bază proiectul de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de către ABE.
- (16) ABE a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile aferente potențiale și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „evaluare” înseamnă evaluarea activelor și pasivelor unei entități realizată de către un evaluator în temeiul articolului 36 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE sau evaluarea provizorie efectuată de către autoritatea de rezoluție ori de către evaluator, după caz, în temeiul articolului 36 alineatele (2) și, respectiv, (9) din directiva menționată anterior;
- (b) „evaluator” înseamnă fie un expert independent, în sensul articolului 38 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei ⁽²⁾, fie autoritatea de rezoluție, atunci când aceasta efectuează o evaluare provizorie în temeiul articolului 36 alineatele (2) și (9) din Directiva 2014/59/UE;
- (c) „entitate” înseamnă o instituție sau o entitate, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE;
- (d) „valoare justă” înseamnă prețul care ar fi obținut din vânzarea unui activ sau care ar fi plătit pentru a transfera un pasiv într-o tranzacție obișnuită între participanții pe piață, la data evaluării, astfel cum este definită în cadrul contabil relevant;
- (e) „valoare de păstrare” înseamnă valoarea, actualizată la o rată adecvată, a fluxurilor de numerar pe care entitatea se poate aștepta, în mod rezonabil, să le înregistreze în conformitate cu ipoteze corecte, prudente și realiste din păstrarea anumitor active și pasive, luând în considerare factorii care afectează comportamentul clienților sau al contrapărților sau alți parametri de evaluare din contextul rezoluției;
- (f) „valoare de cesiune” înseamnă baza de evaluare menționată la articolul 12 alineatul (5);

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO L 184, 8.7.2016, p. 1).

- (g) „valoare a francizei” înseamnă valoarea actualizată netă a fluxurilor de numerar care se poate aștepta, în mod rezonabil, să rezulte din păstrarea și reînnoirea activelor și pasivelor sau a activităților și include impactul oricărei oportunități de afaceri, după caz, inclusiv al celor care rezultă din diferitele măsuri de rezoluție care sunt evaluate de către evaluator. Valoarea francizei poate fi mai mare sau mai mică decât valoarea care rezultă din termenii și condițiile contractuale aferente activelor și pasivelor existente la data evaluării;
- (h) „valoare în fonduri proprii” înseamnă un preț de piață estimat pentru acțiuni transferate sau emise, care rezultă din aplicarea unor metodologii de evaluare general acceptate. În funcție de natura activelor sau a activității, valoarea în fonduri proprii poate include valoarea francizei;
- (i) „bază de evaluare” înseamnă metoda de stabilire a valorilor monetare atribuite de evaluator activelor sau pasivelor;
- (j) „dată a rezoluției” înseamnă data la care se adoptă decizia de declanșare a procedurii de rezoluție în ceea ce privește o anumită entitate, în temeiul articolului 82 din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 2

Criterii generale

- (1) Atunci când efectuează evaluarea, evaluatorul ia în considerare circumstanțele care afectează fluxurile de numerar preconizate ale activelor și pasivelor entității în cauză și ratele de actualizare aplicabile activelor și pasivelor respective și urmărește să prezinte în mod echitabil poziția financiară a entității în contextul oportunităților pe care le are și al riscurilor cu care se confruntă.
- (2) Evaluatorul precizează și justifică ipotezele principale utilizate în evaluare. Orice abatere semnificativă, în evaluare, de la ipotezele utilizate de conducerea entității la întocmirea situațiilor financiare și la calculul cerințelor de capital de reglementare și al cerințelor de capital ale entității se bazează pe cele mai bune informații disponibile.
- (3) Evaluatorul furnizează cea mai bună estimare punctuală a valorii unui anumit activ ori pasiv sau a unei anumite combinații a acestora. Atunci când este cazul, rezultatele evaluării sunt furnizate și sub formă de intervale de valori.
- (4) Criteriile prevăzute în prezentul regulament pentru evaluarea activelor și a pasivelor individuale ale unei entități se aplică și evaluării portofoliilor sau grupurilor de active ori a combinațiilor de active și pasive, a liniilor de activitate sau a entității considerate în ansamblul său, în funcție de circumstanțe.
- (5) Evaluarea împarte creditorii în clase în funcție de rangul de prioritate prevăzut în legislația aplicabilă în materie de insolvență și include estimări ale următoarelor elemente:
 - (a) valoarea creanțelor din fiecare clasă, conform legislației aplicabile în materie de insolvență, și, atunci când este cazul și este fezabil, conform drepturilor contractuale conferite titularilor creanțelor;
 - (b) veniturile pe care le-ar încasa fiecare clasă de creditori în cazul în care entitatea ar fi lichidată prin procedura obișnuită de insolvență.Atunci când calculează estimările în temeiul primului paragraf literele (a) și (b), evaluatorul poate aplica, după caz, criteriile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2018/344.
- (6) Atunci când este adecvat și fezabil, în funcție de momentul efectuării evaluării și de credibilitatea acesteia, autoritatea de rezoluție poate solicita efectuarea mai multor evaluări. În acest caz, autoritatea de rezoluție stabilește criteriile de determinare a modului în care aceste evaluări trebuie utilizate în scopurile prevăzute la articolul 36 din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 3

Data evaluării

Data evaluării trebuie să fie una dintre următoarele:

- (a) data de referință, astfel cum este stabilită de către evaluator pe baza celei mai apropiate date dinainte de data la care este prevăzut ca autoritatea de rezoluție să ia decizia de a declanșa procedura de rezoluție în ceea ce privește entitatea ori de a-și exercita competența de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital ale entității;

- (b) atunci când se efectuează o evaluare definitivă *ex post*, în temeiul articolului 36 alineatul (10) din Directiva 2014/59/UE, data evaluării este data declanșării procedurii de rezoluție;
- (c) în ceea ce privește pasivele care provin din contracte derivate, data evaluării este momentul stabilit în temeiul articolului 8 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1401 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 4

Surse de informații

Evaluarea se bazează pe toate informațiile pertinente pentru data evaluării pe care evaluatorul le consideră relevante. Pe lângă situațiile financiare ale entității, rapoartele de audit și raportările în scopuri de reglementare aferente acestora emise într-o perioadă care se încheie cât mai aproape posibil de data evaluării, informațiile pertinente pot include:

- (a) situațiile financiare actualizate și raportările în scopuri de reglementare elaborate de către entitate cât mai aproape posibil de data evaluării;
- (b) o explicație a metodologiilor, a ipotezelor și a judecăților de valoare principale utilizate de către entitate la elaborarea situațiilor financiare și a raportărilor în scopuri de reglementare;
- (c) datele conținute în evidențele entității;
- (d) datele de piață relevante;
- (e) concluziile la care a ajuns evaluatorul în urma discuțiilor cu conducerea și cu auditorii;
- (f) atunci când sunt disponibile, evaluările de supraveghere ale situației financiare a entității, inclusiv informațiile obținute în temeiul articolului 27 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2014/59/UE;
- (g) evaluările efectuate la nivelul întregului sector de activitate cu privire la calitatea activelor, atunci când sunt relevante pentru activele entității, precum și rezultatele simulărilor de criză;
- (h) evaluările unor entități similare, ajustate în mod corespunzător pentru a reflecta circumstanțele specifice entității;
- (i) informațiile istorice, ajustate în mod corespunzător pentru a elimina factorii care nu mai sunt relevanți și pentru a include alți factori, care nu au afectat informațiile istorice; sau
- (j) analize ale tendințelor, ajustate în mod corespunzător pentru a reflecta circumstanțele specifice entității.

Articolul 5

Impactul aranjamentelor de grup

- (1) În cazul în care entitatea face parte dintr-un grup, evaluatorul trebuie să ia în considerare impactul pe care îl pot avea aranjamentele contractuale de sprijin intragrup existente asupra valorii activelor și pasivelor atunci când, având în vedere circumstanțele, este probabil ca aranjamentele respective să fie puse în aplicare.
- (2) Evaluatorul ține seama de impactul altor aranjamente oficiale sau neoficiale din cadrul grupului numai atunci când, având în vedere circumstanțele, este probabil ca aranjamentele respective să rămână în vigoare dacă grupul s-ar regăsi într-o situație financiară dificilă sau în cazul rezoluției grupului.
- (3) Evaluatorul stabilește dacă resursele unei entități care face parte din grup sunt disponibile pentru acoperirea pierderilor suferite de alte entități care fac parte din grup.

Articolul 6

Raportul de evaluare

Evaluatorul întocmește pentru autoritatea de rezoluție un raport de evaluare care include cel puțin următoarele elemente:

- (a) cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 36 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE, informațiile menționate la articolul 36 alineatul (6) literele (a)-(c) din directiva menționată anterior;
- (b) cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 36 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE, informațiile menționate la articolul 36 alineatul (8) din Directiva 2014/59/UE;

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1401 al Comisiei din 23 mai 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru metodologiile și principiile referitoare la evaluarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate (JO L 228, 23.8.2016, p. 7).

- (c) evaluarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate, efectuată în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/1401;
- (d) o sinteză a evaluării, care include o explicație a celei mai bune estimări punctuale, a intervalelor de valori și a surselor de incertitudine a evaluării;
- (e) o explicație a metodologiilor și ipotezelor principale utilizate de către evaluator la efectuarea evaluării, a gradului de sensibilitate a evaluării la metodologiile și ipotezele alese și, atunci când este fezabil, o explicație a diferenței dintre metodologiile și ipotezele respective și cele utilizate pentru alte evaluări relevante, inclusiv pentru eventualele evaluări efectuate înainte de rezoluție;
- (f) orice informație suplimentară care, în opinia evaluatorului, ar ajuta autoritatea de rezoluție sau autoritatea competentă să își atingă scopurile prevăzute la articolul 36 alineatele (1)-(11) din Directiva 2014/59/UE.

CAPITOLUL II

CRITERIILE PENTRU EVALUAREA EFECTUATĂ ÎN SCOPUL PREVĂZUT LA ARTICOLUL 36 ALINEATUL (4) LITERA (a)

Articolul 7

Principii generale

- (1) Evaluările efectuate în scopul menționat la articolul 36 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/59/UE se bazează pe ipoteze corecte și realiste și urmăresc asigurarea faptului că pierderile înregistrate în cadrul scenariului corespunzător sunt recunoscute integral. Atunci când este disponibilă o astfel de evaluare, aceasta trebuie să reprezinte o sursă de informații pe baza căreia autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție, după caz, să stabilească dacă o anumită instituție „este în curs de a intra în dificultate majoră sau este susceptibilă de a intra în dificultate majoră”, astfel cum se menționează la articolul 32 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/59/UE. Pe baza orientărilor în materie de supraveghere existente sau a altor surse larg recunoscute care stabilesc criteriile de evaluare corectă și realistă a diferitelor tipuri de active și pasive, evaluatorul poate să pună sub semnul întrebării pertinenta ipotezelor, datelor, metodologiilor și judecăților de valoare utilizate de entitate la evaluările efectuate în vederea îndeplinirii obligațiilor sale de raportare financiară sau a calculării cerințelor de capital de reglementare și a cerințelor de capital și să nu țină cont de acestea pentru evaluare.
- (2) Evaluatorul stabilește cele mai adecvate metodologii de evaluare, care se pot baza pe modelele interne ale entității atunci când evaluatorul consideră că acest lucru este adecvat, în funcție de natura cadrului de gestionare a riscurilor de care dispune entitatea și de calitatea datelor și a informațiilor disponibile.
- (3) Evaluările trebuie să fie consecvente cu cadrul contabil și cu cadrul de reglementare prudențial aplicabile.

Articolul 8

Domenii care necesită o atenție deosebită la efectuarea evaluării

Evaluatorul se axează în mod deosebit pe domeniile a căror evaluare este grevată de multe incertitudini și care au un impact semnificativ asupra evaluării în ansamblul său. În cazul domeniilor respective, evaluatorul prezintă rezultatele evaluării sub forma celor mai bune estimări punctuale și, după caz, sub formă de intervale de valori, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (3). Printre aceste domenii se numără:

- (a) împrumuturile sau portofoliile de împrumuturi ale căror fluxuri de numerar preconizate depind de capacitatea, de dorința sau de motivația unei contrapărți de a-și îndeplini obligația, atunci când prognozele respective se bazează pe ipoteze referitoare la ratele de nerambursare, la probabilitățile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, la pierderile în caz de nerambursare sau la caracteristicile instrumentului, în special în cazul în care se bazează pe tiparele de pierderi pentru un portofoliu de împrumuturi;
- (b) activele recuperate, ale căror fluxuri de numerar sunt afectate atât de valoarea justă a activului la momentul în care entitatea execută silit titlul de valoare sau dreptul de retenție aferent, cât și de evoluția preconizată a valorii respective după executarea silită;
- (c) instrumentele evaluate la valoarea justă, atunci când stabilirea valorii juste respective în conformitate cu cerințele contabile sau prudențiale privind marcarea lor la piață sau marcarea lor la model nu mai este aplicabilă sau valabilă, ținând seama de circumstanțe;
- (d) fondurile comerciale și activele necorporale, atunci când testul de depreciere poate depinde de o judecată de valoare subiectivă, inclusiv în ceea ce privește fluxul de numerar care poate fi înregistrat în mod rezonabil, ratele de actualizare și perimetrul unităților generatoare de numerar;
- (e) litigiile și acțiunile de reglementare, ale căror fluxuri de numerar preconizate pot face obiectul unor grade de incertitudine diferite în ceea ce privește valoarea și/sau momentul înregistrării acestora;
- (f) elemente precum activele și pasivele din pensii și elementele aferente impozitelor amânate.

Articolul 9

Factori care afectează evaluarea

- (1) Evaluatorul ia în considerare factorii generali care pot afecta principalele ipoteze luate în calcul pentru stabilirea valorii activelor și pasivelor din domeniile menționate la articolul 8, inclusiv următorii factori:
- (a) circumstanțele economice și ale sectorului în cauză care afectează entitatea, inclusiv evoluțiile relevante ale pieței;
 - (b) modelul de afaceri al entității și modificările aduse strategiei sale;
 - (c) criteriile entității de selecție a activelor, inclusiv politicile de subscriere a împrumuturilor;
 - (d) circumstanțele și practicile care sunt susceptibile să ducă la creșteri neprevăzute ale plăților;
 - (e) circumstanțele care afectează parametrii utilizați pentru stabilirea activelor ponderate la risc utilizate pentru calcularea cerințelor de capital minim;
 - (f) impactul structurii financiare a entității asupra capacității acesteia de a păstra activele pe perioada de păstrare prevăzută și capacitatea entității de a genera fluxuri de numerar previzibile;
 - (g) preocupări cu caracter general sau specifice entității legate de lichidități sau de finanțare.
- (2) Evaluatorul separă în mod clar eventualele câștiguri materiale nerealizate identificate în procesul de evaluare, în măsura în care câștigurile respective nu au fost recunoscute în evaluare, și trebuie să furnizeze în raportul de evaluare informații corespunzătoare cu privire la circumstanțele excepționale care au dus la câștigurile respective.

CAPITOLUL III

CRITERII PENTRU EVALUAREA EFECTUATĂ ÎN SCOPURILE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 36 ALINEATUL (4) LITERELE (b), (c), (d), (e), (f) ȘI (g) ȘI LA ARTICOLUL 36 ALINEATUL (9) AL DOILEA PARAGRAF

Articolul 10

Principii generale

- (1) Evaluatorul examinează impactul asupra evaluării al fiecărei măsuri de rezoluție pe care autoritatea de rezoluție o poate adopta pentru fundamentarea deciziilor menționate la articolul 36 alineatul (4) literele (b)-(g) din Directiva 2014/59/UE. Fără a aduce atingere independenței evaluatorului, autoritatea de rezoluție se poate consulta cu evaluatorul pentru identificarea gamei de măsuri de rezoluție luate în calcul de către autoritatea respectivă, inclusiv măsurile din planul de rezoluție sau, în cazul în care sunt diferite, din eventualele scheme de rezoluție propuse.
- (2) Pentru a asigura efectuarea unei evaluări corecte, prudente și realiste, evaluatorul prezintă, atunci când este cazul și în urma unor consultări cu autoritatea de rezoluție, evaluări separate care reflectă impactul unei game suficient de diversificate de măsuri de rezoluție.
- (3) Evaluatorul se asigură că, atunci când se aplică instrumentele de rezoluție sau atunci când se exercită competența de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital relevante, orice pierdere aferentă activelor entității este recunoscută integral în cadrul unor scenarii care sunt relevante pentru gamele de măsuri de rezoluție examinate.
- (4) Atunci când valorile din evaluare diferă în mod semnificativ de valorile prezentate de către entitate în situațiile financiare, evaluatorul utilizează ipotezele din evaluarea respectivă pentru a ajusta ipotezele și politicile contabile necesare pentru întocmirea bilanțului actualizat, prevăzut la articolul 36 alineatul (6) din Directiva 2014/59/UE, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil. În ceea ce privește pierderile identificate de către evaluator care nu pot fi recunoscute în bilanțul actualizat, evaluatorul specifică valoarea acestora, descrie motivele care stau la baza determinării pierderilor și probabilitatea și orizontul de timp al înregistrării acestora.
- (5) Atunci când instrumentele de capital sau alte pasive sunt convertite în fonduri proprii, evaluarea furnizează o estimare a valorii, în fonduri proprii, de după conversie a noilor acțiuni transferate sau emise drept contravaloare deținătorilor de instrumente de capital convertite sau altor creditori. Această estimare constituie baza pentru stabilirea ratei sau a ratelor de conversie în temeiul articolului 50 din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 11

Alegerea bazei de evaluare

- (1) Atunci când alege cea mai potrivită bază de evaluare sau cele mai potrivite baze de evaluare, evaluatorul ia în considerare gama de măsuri de rezoluție care trebuie examinate în conformitate cu articolul 10 alineatul (1).
- (2) Evaluatorul stabilește fluxurile de numerar pe care entitatea se poate aștepta să le înregistreze, pe baza unor ipoteze corecte, prudente și realiste, din activele și pasivele existente ca urmare a adoptării măsurii sau a măsurilor de rezoluție examinate, actualizate la o rată corespunzătoare, stabilită în conformitate cu alineatul (6).
- (3) Fluxurile de numerar se stabilesc la nivelul adecvat de agregare, variind de la active și pasive individuale la portofolii sau activități, ținând seama în mod corespunzător de diferențele dintre profilurile de risc.
- (4) Atunci când măsurile de rezoluție menționate la articolul 10 alineatul (1) impun ca activele și pasivele să fie păstrate de o entitate care continuă să fie o instituție ce suscită motive de îngrijorare, evaluatorul utilizează valoarea de păstrare ca bază de evaluare adecvată. În cazul în care este considerată corectă, prudentă și realistă, valoarea de păstrare poate anticipa o normalizare a condițiilor de piață.
- Valoarea de păstrare nu poate fi utilizată ca bază de evaluare atunci când activele sunt transferate unui vehicul de gestionare a activelor, în temeiul articolului 42 din Directiva 2014/59/UE, sau unei instituții-punte, în temeiul articolului 40 din directiva menționată anterior, sau atunci când se utilizează un instrument de vânzare a activității, în temeiul articolului 38 din Directiva 2014/59/UE.
- (5) Atunci când măsurile de rezoluție menționate la articolul 10 alineatul (1) prevăd vânzarea de active, fluxurile de numerar preconizate corespund valorilor de cesiune anticipate pentru perioada de cesiune preconizată.
- (6) Ratele de actualizare se stabilesc ținând seama de momentul înregistrării fluxurilor de numerar, de profilul de risc, de costurile finanțării și de condițiile de piață corespunzătoare activului sau pasivului evaluat, de strategia de cesiune avută în vedere și de poziția financiară pe care o va avea entitatea după rezoluție.

Articolul 12

Factori specifici referitori la estimarea și actualizarea fluxurilor de numerar preconizate

- (1) În vederea estimării fluxurilor de numerar, evaluatorul își utilizează cunoștințele de specialitate pentru a stabili principalele caracteristici ale activelor sau pasivelor care sunt evaluate. De asemenea, evaluatorul își utilizează cunoștințele de specialitate pentru a stabili în ce mod păstrarea în continuare, eventuala reînnoire sau refinanțare, reducerea (*run-off*) sau cesiunea activelor sau pasivelor respective, astfel cum se prevede în măsura de rezoluție examinată, afectează fluxurile de numerar în cauză.
- (2) Atunci când măsura de rezoluție prevede ca entitatea în cauză să păstreze un activ, să mențină un pasiv sau să continue o activitate, evaluatorul poate lua în considerare factorii care ar putea afecta viitoarele fluxuri de numerar, inclusiv următorii factori:
- (a) modificările ipotezelor sau ale așteptărilor comparativ cu cele care erau predominante la data evaluării, în conformitate cu tendințele istorice pe termen lung și cu un orizont rezonabil care să concorde cu perioada de păstrare a activelor sau de redresare a entității avută în vedere; sau
 - (b) bazele sau metodologiile de evaluare suplimentare sau alternative care sunt considerate adecvate de către evaluator și sunt conforme cu prezentul regulament, inclusiv în contextul evaluării valorii, în fonduri proprii, a acțiunilor după conversie.
- (3) În ceea ce privește grupurile de active și de pasive sau activitățile care urmează a fi reduse (*run-off*), evaluatorul ia în considerare costurile și beneficiile restructurării.
- (4) Atunci când o entitate se află într-o situație care nu îi permite să păstreze un activ sau să continue o activitate ori în cazul în care autoritatea de rezoluție consideră, din alte motive, că vânzarea este necesară în vederea atingerii obiectivelor de rezoluție, valoarea atribuită fluxurilor de numerar preconizate este valoarea de cesiune preconizată a fi obținută într-o anumită perioadă de cesiune.

(5) Valoarea de cesiune este stabilită de către evaluator pe baza fluxurilor de numerar, după deducerea costurilor cesiunii și a valorii preconizate a eventualelor garanții acordate, pe care entitatea se poate aștepta în mod rezonabil să le înregistreze în condițiile predominante pe piață în acel moment din vânzarea sau transferul ordonat de active sau de pasive. Atunci când este cazul, având în vedere acțiunile care trebuie întreprinse în temeiul schemei de rezoluție, evaluatorul poate stabili valoarea de cesiune prin aplicarea unei reduceri, ca urmare a unui discount pentru o posibilă vânzare accelerată, la prețul de piață observabil al vânzării sau transferului respectiv. Pentru a stabili valoarea de cesiune a activelor care nu au o piață lichidă, evaluatorul ia în considerare prețurile observabile pe piețele pe care se tranzacționează active similare sau modelele de calcul ce utilizează parametri de piață observabili, discounturile aplicate pentru lipsa de lichiditate fiind reflectate în mod adecvat.

(6) Evaluatorul ia în considerare factorii care ar putea afecta valorile și perioadele de cesiune, inclusiv următorii factori:

- (a) valorile și perioadele de cesiune observate în tranzacții similare, ajustate în mod corespunzător în funcție de diferențele dintre modelele de afaceri și dintre structurile financiare ale părților la tranzacțiile respective;
- (b) avantajele sau dezavantajele unei anumite tranzacții care sunt specifice părților implicate sau unui subset al participanților pe piață;
- (c) caracteristicile specifice ale unui activ sau ale unei activități care pot fi relevante doar pentru un cumpărător potențial sau pentru un subset al participanților pe piață;
- (d) impactul probabil al vânzărilor preconizate asupra valorii francizei entității.

(7) Atunci când se evaluează valoarea activităților în scopul utilizării instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte, evaluatorul poate lua în considerare așteptările rezonabile în ceea ce privește valoarea francizei. Aceste așteptări în ceea ce privește valoarea francizei trebuie să includă valoarea francizei ce rezultă dintr-o reînnoire a activelor, dintr-o refinanțare a unui portofoliu deschis sau din continuarea ori reluarea activității în contextul măsurilor de rezoluție.

(8) Unui evaluator care consideră că nu se poate aștepta în mod rezonabil să existe o perspectivă realistă pentru cesiunea unui activ sau a unei activități nu i se impune obligația de a determina valoarea de cesiune, acesta trebuind însă să estimeze fluxurile de numerar aferente pe baza perspectivelor relevante de continuare sau de reducere (*run-off*). Această dispoziție nu se aplică instrumentului de separare a activelor sau instrumentului de vânzare a activității.

(9) În cazul părților unui grup de active sau ale unei activități care sunt susceptibile să fie lichidate prin procedura obișnuită de insolvență, evaluatorul poate lua în considerare valorile și perioadele de cesiune constatate în licitații cu active de o natură similară și aflate într-o condiție similară. La stabilirea fluxurilor de numerar preconizate se ia în considerare lipsa de lichiditate, absența unor date de intrare fiabile pentru determinarea valorilor de cesiune și necesitatea, care rezultă din aceste condiții, de a se baza pe metodologii de evaluare ce utilizează date de intrare neobservabile.

Articolul 13

Metodologia utilizată pentru calcularea și includerea unei rezerve pentru pierderi suplimentare

(1) Pentru a aborda incertitudinea aferentă evaluărilor provizorii efectuate în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) literele (b)-(g) din Directiva 2014/59/UE, evaluatorul include în evaluare o rezervă care să reflecte faptele și circumstanțele ce susțin existența unor pierderi suplimentare al căror evalueum și al căror moment de apariție este incert. Pentru a nu se lua în considerare de două ori aceeași incertitudine, evaluatorul explică și justifică în mod adecvat ipotezele pe care se bazează modul de calcul al rezervei.

(2) Pentru a stabili dimensiunea rezervei, evaluatorul trebuie să identifice factorii care pot afecta fluxurile de numerar preconizate a fi înregistrate în urma măsurilor de rezoluție care vor fi, probabil, adoptate.

(3) În sensul alineatului (2), evaluatorul poate extrapola pierderile estimate pentru o parte din activele entității la restul bilanțului entității. Atunci când sunt disponibile, pierderile medii estimate pentru activele concurenților entității care sunt comparabili acesteia pot fi, de asemenea, extrapolate, sub rezerva efectuării ajustărilor necesare pentru a ține cont de diferențele dintre modelele de afaceri și dintre structurile financiare.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 noiembrie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER
